

ફરી એકવાર પવારની દાઢ સળકે છે

આવડા મોટા દેશના વડાપ્રધાન બનવુંને કોઈ નાનાં છોકરાનાં ખેલ નથી. અલબત્ત, નરેન્દ્ર મોદી રમત રમતમાં એ સ્થાન પર પહોંચી ગયા હતા તો પાછી એક જુદી જ ઘટના છે. કોઈએ કલ્પના પણ નહોતી કરી કે પાર્ટીના વરિષ્ઠ નેતાઓ આટલી સરળતાથી હાંસિયે ધકેલાઈ જશે અને નસીબજોગે તેમ જ આડવાણીના જ આગ્રહથી ગુજરાતના મુખ્યમંત્રી પદ સુધી પહોંચેલા અને વાજપેયીની ખફા મરજી છતાં તે સ્થાન પર ટકી રહેલા પ્રમાણમાં જુનિયર નેતા એકાએક હનુમાન કૂદકો લગાવી મયૂરાસન પર આરૂઢ થઈ જશે અને એ પદ માટે તલસતા અડવાણી અને મુરલી મનોહર જોષી જવા સિનિયર નેતાઓ મોં વકાસીને હાંસિયે ધકેલાઈ જવામાં શ્રેય સમજશે. ભાજપ પર રાષ્ટ્રીય સ્તરસેવક સંઘનું વર્ચસ્વ હોવાથી એ શક્ય બન્યું હતું. શરદ પવાર જેવા વિચક્ષણ નેતા કે પ્રણવ મુખર્જી અને ચિદંબરમ જેવા બૌદ્ધિક નેતાઓને વડાપ્રધાન તો બનવું હતું. સંજોગો અનુકૂળ નહોતા તે જુદી વાત છે. મુલાયમસિંહ, લાલુ પ્રસાદ યાદવ,

નીતીશકુમાર અને માયાવતીએ પણ એ દિવાસ્વપ્ન જોયું હતું. મમતા બેનરજીના મનમાં પણ ઊંડો ઊંડો એ અભળખા તો વરતાય જ છે. હિંદીમાં એક કહેવત છે : 'વો દિન કહાં કિ આવેલ પ્યાલો ઢોળાઈ ગયો હોય એવું ભારતીય સામ્યવાદી પાર્ટીના પશ્ચિમ બંગાળના પૂર્વ મુખ્યમંત્રી સાથે બન્યું હતું. સાથી પક્ષો તો એમને વડાપ્રધાન પદે બેસાડવા સર્વસંમતિ સાધી ચૂક્યા હતા પરંતુ એમની પોતાની જ પાર્ટીની પોલિટબ્યુરો આડી ફાટી હતી! અર્જુનસિંહને નરસિંહરાવ નડયા હતા. નહીંતર સોનિયા ગાંધીએ એ પદનો ઈન્કાર કર્યો ત્યારે એમને એ તક મળવાની સંભાવના ઊભી થયેલી. તત્કાલીન કોંગ્રેસી અગ્રણીઓ શરદ પવાર અને માયવસિંહ સોલંકીએ બહુશ્રુત નરસિંહરાવના નામની દરખાસ્ત મૂકી અને સપનું રોણાઈ ગયું. શરદ પવારે સોનિયાના ઈંટાલિયન

તંત્રીસ્થાનેથી...

મહત્વાકાંક્ષી શમી ગઈ નથી. શિવસેના અને કોંગ્રેસ બેઉને ડાબી-જમણી મુશ્કેલીમાં રાખી આ માણસ મહારાષ્ટ્રનો બાદશાહ બની શકે છે. સડિય રાજકારણમાંથી નિવૃત્તિની જાહેરાતને વર્ષો વીતી ગયા પછી પણ એ અન્ય કોઈ પણ નેતા કરતાં વિશેષ સક્રિય છે. કેરળના વરિષ્ઠ કોંગ્રેસી નેતા પી.સી. યાકોબે જૂલબંધીના કોંગ્રેસી રાજકારણથી નારાજ થઈ જેવી પાર્ટી છોડી કે તરત એમને એનસીપીની છત્રછાયા સાંપડી છે. એમને પાર્ટીમાં આવકારતાં પહેલાં

બનાવેલી એની આંકિસમાં પહોંચી ગયેલા. કોઈ એપોઈન્ટમેન્ટ વગર કેબિનમાં જઈ સીધું જ કહેલું, "મારું ફિલ્મ બનાવવી છે, તમે મને એ શીખમાં મદદ કરશો?" તે અંગ્રેજ પણ દાદાસાહેબની ફિલ્મ બનાવવાની ધગશ જોઈ ખુશ થઈ ગયેલો અને મદદ કરેલી. એ જ્યારે પાછા મુંબઈ આવ્યા ત્યારે આપણા દેશની પહેલી ફિલ્મ માટે વિડિયો ઉતારે એવા કેમેરાની વ્યવસ્થા કરતા આવેલા. હજી મુસીબત ઓછી ન હતી થઈ કલાકાર ભેગા કરવા, ફિલ્મનો વિષય નક્કી કરવો, શૂટિંગ કરવું, એડીટિંગ કરવું અને ફિલ્મ રજૂ થાય ત્યારે એનો પ્રચાર કરવો એ બધું માથાના ટુપાવા સમાન હતું. આ બધાની સાથે પરિવારનો સાથ અને વિરોધ કરનારોઓનો વિરોધ ચાલુ જ હતો.

બેર, આખરે એ દિવસ આવી ગયો. ભારતીય સિનેમા જગતની પહેલી ફિલ્મ, "રાજા હરિશ્ચંદ્ર" લોકો સમક્ષ રજૂ થઈ. પહેલા દિવસે ફિલ્મ જોનારામાં ફિલ્મમાં કામ કરનારા કલાકાર જ હતા. એમને ફિલ્મ ખૂબ ગમેલી પણ લોકો એ જોવા આવશે કે કેમ એ એક મોટો પ્રશ્ન હતો. આવી પરિસ્થિતિમાં પણ દાદાસાહેબ કહે છે, "કદાચ આપણે એટલું સારું કામ નથી કરી શક્યા. બીજી ફિલ્મ બનાવીએ ત્યારે ધ્યાન રાખીશું." પાછળથી શું થયું એ મારે કહેવાની જરૂર છે? એ પહેલી ફિલ્મે કેટલાક ધંધો કરેલો એટલું જ નહીં એક નવા ઉદ્યોગના દ્વાર ખોલી આપેલાં. જે સપનું દાદાસાહેબે જોયેલું એને એ પછી કેટલાય લોકોએ જોયું અને આજે ફિલ્મ આપણા જીવનનો એક અભિન્ન હિસ્સો છે. કેટલાય લોકોની રોજીરોટી છે. દાદાસાહેબ ફાળકેના જીવન ઉપર બનેલી ફિલ્મ, "હરિશ્ચંદ્રી ફેક્ટરી" એકવાર તો જોવી જ જોઈએ.

હરિશ્ચંદ્રની ફેક્ટરી

રાજા હરિશ્ચંદ્ર અને રાણી તારામતીનું નામ તમે સાંભળ્યું હશે. એમની વાર્તા પણ ક્યાંક જોઈ કે વાંચી જ હશે. આપણાં ભારતીય સિનેમા જગતની પહેલી ફિલ્મ રાજા હરિશ્ચંદ્રના જીવન ઉપર બનેલી. એમ કહી શકાય કે, આજે આપણો ફિલ્મઉદ્યોગ જે ઊંચાઈએ પહોંચ્યો છે એના મૂળમાં રાજા હરિશ્ચંદ્ર છે!

ધરે બે સમય ખાવાનું થઈ રહે એટલી જ આવક હોય પણ મન એવું કે નવું નવું જાણવા અને સાહસ કરવા ઉતાવળું થતું રહે, ત્યારે શું થાય? નવું સાહસ એટલે કેવું? જે બધાની સમજની બહારની વાત હોય. બીજા તો છોડો તમારા અંગત મિત્રો તમારો વિશ્વાસ કરવા તૈયાર ના થાય ઉલટાનું એ તમારી વાતો સાંભળી તમને પાગલ માની મેન્ટલ હોસ્પિટલમાં ભરતી કરવા સુધી લઈ જાય, ત્યારે શું થાય? ધરવાળીનાં ઘરેણાં, ધરનો એક એક કિંમતી સામાન વચાઈ જાય અને તોય ધરવાળી ના સહેજ અકળાય, ના સહેજ રોકે કે ટોકે ઉલટાની ચિંતા કર્યા વગર કામમાં ધ્યાન આપવાનું કહે, ત્યારે? ત્યારે ઈતિહાસ રચાય છે.

હું વાત કરી રહી છું દાદાસાહેબ ફાળકે અને એમના પત્ની સરસ્વતી ફાળકે વિશે. દાદાસાહેબને કેમેરા પ્રત્યે લગાવ થઈ ગયેલો. માણસનું આભેદ્ય પ્રતિબિંબ કાગળ પર ઉતારી આપે તે પણ થોડીક વિનિયોગો તો એમને નવાઈ ભરેલું અને ખૂબ ઉપયોગી લાગેલું. એમાં એમને ભવિષ્યનો મોટો ઉદ્યોગ દેખાયેલો જે એમણે કોટો પાડવા કેમેરા લીધેલો. નિયતિને એ વખતે કોઈક બીજું જ મંજૂર હશે, એમનો એ ધંધો સફળ ના થયો.

થોડાક સમય બાદ દાદાસાહેબ એમના દીકરા સાથે પસાર થઈ રહ્યા હતા ત્યાં એમણે રસ્તામાં એક જાહેરાત જોઈ. ઈયુ પ્રિન્ટ ઉપર બનેલી એક ફિલ્મના શો માટેની એ જાહેરાત હતી. ગજવામાં જેટલા હતા એ બધા રૂપિયા ખાલી કરી એમણે બે ટિકિટ ખરીદી અને બાપ દીકરાએ એ અંગ્રેજી મૂંગી ફિલ્મ જોઈ. ફિલ્મ જોતા દાદાસાહેબને લાગ્યું કે અહીંયા ભવિષ્ય

લવ યુ જિંદગી નિયતી કાપડીયા

આપી ફિલ્મ દરમિયાન એ રોમાંચિત થઈ ગયેલા અને મનોમન નક્કી કર્યું કે પોતે પણ આવી ફિલ્મ જરૂર બનાવશે. ધરમાં રૂપિયાની તંગી, એ વખતે એમના પત્ની ગર્ભવતી હતા પણ દાદાસાહેબ જેનું નામ. કોઈને એ કોઈ રીતે મેળ પાડીને એ કરીને ફરી પેલી ફિલ્મ જોવા ધૂસી જતાં. ફિલ્મ પૂરી થયે એને પડદા પર રજૂ કરનારા માણસ સાથે મુલાકાત કરતા અને એને આ કારીગરી વિશે ઝીણામાં ઝીણી વિગત પૂછતા. દાદાસાહેબનો રસ જોઈ તે અંગ્રેજે પણ બધી માહિતી આપતો. એમના મનમાં એક જ ધૂન સવાર હતી, ફિલ્મ બનાવવી.

ગમે તે રીતે મેળ પાડી ફિલ્મ બનાવવાની ટેકનિક સમજવા એ લંડન ઉપડી ગયેલા. એમના નીકળવાના સમયે પત્નીને પૂરા દિવસો જતા હતા. સંગાવલાલા બધા એમનાથી નારાજ હતા. દાદાસાહેબ પણ ઘડીભર ઢીલા પડી ગયેલા ત્યારે એમના પત્નીએ કહેલું, "અહીંયા મારી ચિંતા કરવાવાળા ઘણાં છે તમે પરદેશમાં તમારું ધ્યાન રાખજો." પત્નીએ કહેલાં આટલા શબ્દોથી એમની હિંમત વધી ગયેલી અને એ અજાણી ભૂમિ પર, વગર કોઈ ઓળખાણે પહોંચી ગયેલા.

લંડનમાં સૌથી મોટી મુકેલી શુદ્ધ શાકાહારી ભોજન શોધવાની હતી. એક મુસ્લિમ ભાઈએ એમની આ તકલીફ જાણી અને એ જ્યાં સુધી લંડન રહે ત્યાં સુધી તેમની રેસ્ટોરામાંથી રોજ શાકાહારી ભોજન મળી રહે એની સગવડ કરી આપેલી. દાદાસાહેબ જે અંગ્રેજ ભાઈએ અંગ્રેજીમાં ફિલ્મ

જાણો અવિપત્તિકર ચૂર્ણના ફાયદાઓ

આયુર્વેદના ઘણાખરા ઔષધો આપણા ઘરનો ભાગ બન ગયેલા છે. જે મકે સુદર્શન, ત્રિકુળા, અવિપત્તિકર વગેરે. આપણે બધા લગભગ અવિપત્તિકરથી પરિચિત જ હોઈશું પણ આજે થોડી વધુ વિસ્તૃત માહિતી મેળવીએ.

અવિપત્તિકર ચૂર્ણ મુખ્યતઃ પાચન સંબંધિત રોગો, ગેસ એ સીડીટી, કબજિયાત, પેટ ફુલાઈ જવું (બલોટિંગ), પેટ આંતરડાના ચાંદા જેવા રોગોમાં અપાય છે. આયુર્વેદમાં અવિપત્તિકર ચૂર્ણ ને અસ્વપિત્તને

આયુર્વેદના ઘણાખરા ઔષધો આપણા ઘરનો ભાગ બન ગયેલા છે. જે મકે સુદર્શન, ત્રિકુળા, અવિપત્તિકર વગેરે. આપણે બધા લગભગ અવિપત્તિકરથી પરિચિત જ હોઈશું પણ આજે થોડી વધુ વિસ્તૃત માહિતી મેળવીએ.

અવિપત્તિકર ચૂર્ણ મુખ્યતઃ પાચન સંબંધિત રોગો, ગેસ એ સીડીટી, કબજિયાત, પેટ ફુલાઈ જવું (બલોટિંગ), પેટ આંતરડાના ચાંદા જેવા રોગોમાં અપાય છે. આયુર્વેદમાં અવિપત્તિકર ચૂર્ણ ને અસ્વપિત્તને

મજબુરી મોડી રાત સુધી જગાડે... જયારે જવાબદારી વહેલી સવારે જગાડે...

ગયા ગાંધી તમે! ના, ના, તમે તો નવજીવન, કલેશીલી કલાન સુષ્ટિનું રસાયણ સનાતન. - જયંત પાઠક

●●● "આઝાદીના અમૃત મહોત્સવ"ના શ્રીગણેશ સાથે મોટીજીએ એ રાષ્ટ્ર નવજાગૃણનો શોભ ફૂંક્યો. દાંડીયાત્રાનું વર્તમાન નવસંસ્કરણ દેશ અને દુનિયા નિહાળશે... અભ્યાસકાળ દરમિયાન દાંડીકૂચ, મીઠાનો કાયદો, નમક સત્યાગ્રહ... જેવા શબ્દો સૌ કોઈએ સાંભળ્યા હશે... ગોખ્યા હશે જ...

ઈ.સ. ૧૯૩૦માં અંગ્રેજોએ અહીંયાના (પંદર પૈસા) માં મણ (લીસ કીલો) ભાવે મળતા મીઠાનો ભાવ રાતોરાત સોળ આના (એક રૂપિયો) કરી દીધો... આમ એક ઝાડે ૨૪૦૦ ટકા જેટલો ટેકસ ઝીંકી દેવાથી પ્રજામાં હાહાકાર મચી ગયો... એની સામે મહાત્માજીએ અવાજ ઉઠાવ્યો... આજે ફૂંકેને ભૂસકે વધતી જતી મોંઘવારી અને ખનીજતેલના વધતા ભાવો વચ્ચે પીસાતી મધ્યમ વર્ગની સરકાર દયા મળે શી?!

આઝાદીના પાંચોતરે વર્ષો પછીયે આપણે અંગ્રેજી કલ્ચર અને ગુલામી માનસના ઓછાયાથી બહાર નીકળી શક્યા નથી... આપણે આઝાદ દેશને યોગ્ય નાગરિકો ખરા? અરે! આજેય રાષ્ટ્રવ્યજમાં કયો રંગ ઉપર અને કયો રંગ નીચે એમણે ગડથેલ યડનારાં વિરલા આઝાદ ભારતમં છે!!! બેર, ભારતની આઝાદી એટલે સાહસ, પરાક્રમ, પોરુષ, વટ, ખમીર, ખુમારી, અડગતા અને નિષ્ઠાનું પ્રતિબિંબ... એક કમંચોગીના અહિંસાના અમોઘ શસ્ત્ર સક્તિશાળી સશસ્ત્ર સલ્તનતને હંકાવી દીધી! ગાંધી પરીજાણની તાપણીમાં તપેલા ચુનંદા સત્યાગ્રહીઓને ટેકે ઊભા રહી ગાંધીએ પ્રતિજ્ઞા કરી કે, 'હું કાગડા-કૂતરાના મોતે ભલે મરું પણ સ્વરાજ્ય મેળવવા વિના આશ્રમમાં પાછો નહીં ફરું...' કવિ શ્રીધરાણીએ એટલે જ લખ્યું -

જંબું નથી લગીર જો નહીં સ્વતંત્રતા!
ગાંધીના આ 'મહાભિનિક્ષણ' કે 'તીર્થયાત્રા' એ જગત ઈતિહાસે અમર પગલીઓ પાડી. આજે દાયકાઓ પછી 'દાંડી' દર્શનીય કલેવર ધારણ કરી આવનારી પેઢીઓને જણાવશે કે, 'બાપુ, તારા પગલાંનો પરતાપ ચપટી મીઠું ઉપાડી બિટીશ સલ્તનતના પાયામાં લૂણો લગાડી હચમચાવી હતી!'

દાંડીકૂચના એતિહાસિક દિવસે આઝાદીના અમૃતપત્ર ટાણે મોટીજીએ દેશ માટે જીવવાની હાકલ કરતાં જણાવ્યું હતું કે નમક એ વિશ્વાસ, વકાદારી, સમાનતા અને શ્રમનું પ્રતિક છે.

દોસ્તો, એક કલેવર જ લખ્યું છે; 'જેને કલંક કડવું દાધિ નું ગણે છે, 'મીઠું' બની અમ જગે રસ તે ભરે છે.'

રસાયણ શાસ્ત્રની ભાષામાં મીઠું એટલે સોડિયમ ક્લોરાઈડ, હવા-પાણીની જેમ મીઠું એ કુદરતી દેહ છે. સોડિયમ એવી ધાતુ છે જે પાણીના સંસર્ગમાં આવતા સળગી ઊઠે છે અને ક્લોરીન એ આપણા શરીર માટે

ઝેરી ગેસ છે. છતાં આ રસાયણ વગર જીવંત મોળું લાગે...! આ 'મીઠા' સાથે આશ્ચર્ય, આશ્ચર્ય, આનંદ, વિસ્મય જેવું ઘણું બધું સંકળાયેલું છે એટલે સાવ સસ્તા જણાતા મીઠાને સાહજિકતાની ન લેવો!!! કારણ મીઠા વગર કે મીઠાને કારણે જયારે શરીરમાં તકલીફ થાય ત્યારે તેની મહત્તા સમજાવે.

એક જમાનામાં શુભશુકન લેખે સપરમે દહાડે એટલે કે બેસતા વર્ષના દિવસે શુભ ખરીદીરુપે સબરસ (મીઠું, નમક, લૂણ) ખરીદતાં ને વેચવાવાળા ગાતાં... 'અમાસની રાતે, પડવના વા'ણે, સમરમે દહાડે, શુકનના ટાણે, સબરસ લ્યો ભાઈ સબરસ...' 'ભગવદ્ગોમંડલ'માં 'મીઠા' અંગે વિવિધતા સભર અર્થઘટનો જોવા મળે છે.

(૧) નમક : અન્ન/ખોરાક, આત્મા, ઉત્તેજન, દમ; જુસ્સો, સજીવન કરવું તે, સુગંધ, સૌંદર્ય, લાવણ્ય; મનરહતા.

(૨) મીઠું : અક્કલ, મીઠાની તાણ (અક્કલ ઓછી હોવી), મુખાર્થ, અજ્ઞાનવડત, અરસિકતા, સ્વાદિષ્ટતા, ઓંધ, રુચિપ્રદ, હૃદય, અગ્નિદીપક, કક્કર, ઉષ્ણ, ભેદક, અવિદ્યક, સત્ય, બળ, વીર્ય, દેવતા, તેજ, શક્તિ, દમ, માલ, સત્તા - જ્ઞાન-બુદ્ધિપ્રતીક, ક્રોધ, મંજુલ, સૌમ્ય, ખુશખોદાર, સુગંધીમય અને મીઠાશ.

(૩) લૂણ : મીઠું-નમક કે સબરસ. મૂળભૂત રીતે ખાર કહેવાય છે. કેટલાક રૂઢિપ્રયોગો - લૂણો લાગવો, લૂણ ખાવું, લૂણ ઉતારવું, લૂણહારામી, લૂણહારામ. એક દંતકથા યાદ આવે છે; એકવાર શ્રીકૃષ્ણએ રાણી રક્ષિણીએ પૂછ્યું કે હું કેવી લાગું છું? ભગવાને કહ્યું 'મીઠા/નમક' જેવી! જવાબ સાંભળી રાણી રક્ષિણીને ખોટું લાગ્યું! બીજા દિવસે ભગવાને નમક વિનાની રસોઈ બનાવવાડી અને જયારે રક્ષિણી જમ્યા તો રહ્યું બેચ્વાદ લાગી... બધું ફિક્કું - મોળું લાગ્યું ત્યારે ભગવાને કહ્યું કે, 'આજ તો મીઠા/નમકની કિંમત છે, તારા વિનાનું મારું જીવન જ ફિક્કું છે. અને આજથી હવે આ મીઠું/નમક તરીકે નહીં પણ સબરસ તરીકે ઓળખાણો!'

છલ્લે, પૃથ્વી ઉપર મળી આવેલા તત્ત્વો ક્યારેક તો ખલાશ થશે જ એવી ભૂતિ રહેલી પરંતુ મીઠું ક્યારેય ખૂટશે નહીં. અબજો વર્ષો પહેલાં દરિયામાં જેટલી ખારાશ હતી, એટલી જ આજે પણ છે જ અને રહેશે.

મિત્રો આજે જયારે જમવામાં મીઠું લો ત્યારે તેના તરફ આદર - માન ને ધ્યાનની નજર નખી નિહાળજો!!!

સ્પર્શભીન : સત્ય મોન કરે તો સૌ પૂજે અને સત્યબોલવા લાગે તો સૌ ધૂજે...!

●●● મજબુરી મોડી રાત સુધી જગાડે... જયારે જવાબદારી વહેલી સવારે જગાડે... - rasikvaland1965@gmail.com Mo. 9913426949

પહેલું સુખ તે જાતે નર્વા ડો. કંદાર ઉપાધ્યાય

તાત્કાલિક મટાડનાર કહ્યું છે, અવિપત્તિકર ભૂખ લગાડનાર પણ છે.

અવિપત્તિકર ચૂર્ણ માં પડતા ઔષધોની વાત કરીએ તો તેમાં ત્રિકટુ (સુંઠ, મારી અને પીપર), ત્રિકલા (હરડે, બહેડા, અને આમળા), નાગરમોઘ, બીડ લવણ, વાવડીજ, એલચી, લવિંગ, તમાલપત્ર, ત્રિવૃત અને ખડીસાકર પડે છે.

અવિપત્તિકર ચૂર્ણની સામાન્ય રીતે કોઈ સાઈડ ઈફેક્ટ નથી, પણ ઘણા કિસ્સામાં ઝાડા થવા કે ચૂંક આવવી જેવી તકલીફો જોવા મળે છે. ત્રિવૃતને કારણે કદાચ આ હોઈ શકે. આયુર્વેદમાં અવિપત્તિકર ચૂર્ણ ને પ્રમેહ એ મૂત્રવિકાર મટાડનાર કહ્યું છે પણ અવિપત્તિકર ચૂર્ણમાં ખડીસાકરનું ખાસ્તું પ્રમાણ હોવાને કારણે ડાયાબિટીસના દર્દીઓ એ સાચ્યતીપૂર્વક ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

(મો) ૯૮૭૯૮૭૧૧૪૭

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
(૨૪૮ જયંતી વર્ષ)
પ્રચારના ઈસડયા રંગ, ને ખેલ્યા મોતની હોળી!
ભરી સત્તાની પિયકારી ને, ખેલ્યા મોતની હોળી!
આનંદ-ઉત્સવો ઉજવીને, ખેલ્યા મોતની હોળી!
લગાડી મેશ મોઢાં પર ને ખેલ્યા મોતની હોળી!
(કોરોના મૃત્યુની તમામ જવાબદારી નેતાઓની જ છે)

યમરાજો ને
પડી નથી પ્રજાની -
સ્વાર્થા નેતૃત્વ!
દાઈકુ

દેખાતું નથી -
આંધળા નેતાઓને -
સ્વાર્થ સિવાય!

ચિંતન
વિદ્યા વિવાદાય ધનં મદાય, શક્તિ પરેષાં પરપીડનાય,
ખલસ્ય સાધોવિપરીત મેતદ્, જ્ઞાનાય દાનાય ચ રક્ષણાય ||
ઉપરોક્ત શ્લોક સંસ્કૃત સુભાષિત ભાંડાગારમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
દુષ્ટ મનુષ્યનું જ્ઞાન વાદવિવાદ માટે, ધન અભિમાન કરવા માટે તથા શક્તિ નબળાને પીડા આપવા માટે ઉપયોગમાં લેવાય છે, જ્યારે સજ્જન પુરુષ પોતાની વિદ્યાનો ઉપયોગ જ્ઞાન આપવા માટે, સંપત્તિનો ઉપયોગ દાન કરવા માટે તથા શક્તિનો ઉપયોગ નિર્ભળ લોકોનું રક્ષણ કરવા માટે કરે છે.
આપણી પરંપરામાં આપણી શક્તિઓનો, ગુણોનો ઉપયોગ સર્વજન હિતાય કરનારા લોકો જ શ્રેષ્ઠ મનાયા છે. રામ અને રાવણ બંને, આ શ્લોકમાં દર્શાવાયેલી ગુણસંપદા વડે યુક્ત હતા, શ્રેષ્ઠ હતા, પરંતુ ઋષિયુગ રાવણ એ ગુણના દુરુપયોગને કારણે રાક્ષસ કહેવાયો અને રાવળીપુત્ર રામ એના સદુપયોગને કારણે દેવત્વ પ્રાપ્ત કરી શક્યા.

- સુવિચાર**
- ઠહર જાઓ તો નહીં હૈ બસ્તિયોં મેં રાસ્તા, ચલ પડો તો પાનીયોં મેં રાડ ગુજર મોજુદ હૈ - કિશ્વર નશીદ
 - કર્મનું ફળ પ્રભુ આપવાના જ છે, એવી સમજણ જેવા હૃદયમાં છે, તેના કર્મમાં સુગંધ હોય છે - જીવન પાથેય
 - મોંઘા ભુટ એ જ વ્યક્તિ ખરીદતો હોય છે, જેના ભાગે સૌથી ઓછું ચાલવાનું આવતું હોય છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
 - ફાડી ખાનારા કૂતરાને જયારે માંસ મળે ત્યારે એ પૂછતો નથી કે તે ઊંટનું છે કે ગધેડાનું - શેખ સાદી
 - ભયથી જે ભગવાન ભજે છે તે શેતાન આવે તો પણ ભજવા લાગશે - ટોમસ કુલર
 - મસ્ત થઈને જીવો તો મીઠું ઝરણું છે જિંદગી, ને નિસાસો નાખશો તો એક રણ છે - ડો. ચંદ્રકાન્ત મહેતા
 - આજનું ઔષધ : બે મોટા યમયા સરસવનું તેલ, એક યમચી હળદર અને ચપટી હિંગ ગરમ કરી, ઠંડું પડે એટલે એક નાની ચમચી સવાર-સાંજ ખાવાથી કબજિયાત અને ભૂખ ન લાગવામાં રાહત થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
બાદશાહ અકબરના દરબારમાં એક ખુશામત કરનારે અકબરની કૃપા મેળવવા કહ્યું, 'આપના જેટલી સંપત્તિ કોઈ પાસે નહીં હોય.' બીજા ખુશામતખોરે કહ્યું, 'જહાંપનાહ, તમારી તલવાર, ઢાલ દુનિયાના ઉત્તમ હથિયાર છે.' ત્રીજો બોલ્યો, 'હજુર આપની સેના અને સૈનિકો સૌને ઉત્તમ સુરક્ષા આપે છે.' બાદશાહ વખાણ સાંભળી રાજી થયા. તેમણે બિરબલ સામે જોયું. બીરબલે બાદશાહને કહ્યું, 'બે અદબી માક કરજો જહાંપનાહ, હું આવી વાતો સાથે જરાય સંમત નથી, મારી સમજણ કહે કે આ ભૌતિક ખજાનો નહીં પણ 'સદ્બુદ્ધિ' જ ઉત્તમ સંપત્તિ છે. જે તમને ખરા ધનવાન બનાવે છે. તલવાર ઢાલ નહીં પરંતુ ઉત્તમ હથિયાર 'ધૈર્ય' છે, જે દરેક પરિસ્થિતિ સામે લડી શકે છે. સૌથી ઉત્તમ સુરક્ષા સૈન્ય કે સેનાપતિ નહીં એકમક પ્રત્યેનો વિશ્વાસ સાચી સુરક્ષા પ્રદાન કરે છે. બાદશાહને ખુશામત કરવાવાળા ભોંડા પડ્યા. બીરબલની વાત સાંભળી બાદશાહે બીરબલને ઈનામ આપ્યું.

વ્યક્તિત્વ વિકાસના વર્ગો ભરવાથી કે માત્ર પુસ્તકોની મદદથી પર્સનાલિટી ડેવલપ થતી નથી

આજે અચાનક કેનેડા પ્રવાસના ફોટા જોવામાં આવ્યા. અઢળક કુદરતી સૌંદર્ય થી ભરપૂર આ દેશમાં પાછી બાબતે કુદરતની મહેર છે. ફોટાઓમાં થોડા ફોટા સેન્ટ લોરેન્સ નદી પર આવેલા થાઉસન્ડ આઈલેન્ડ્સ ના હતા. આ આઈલેન્ડ્સ વચ્ચે માણેલી કૂઝની સફર યાદ આવી... અને મન ફિલોસોફીની દુનિયામાં સરી પડ્યું...

બર્ફીલા પર્વતોના ઢોળાવ પર સ્કીઈંગ કરતાં, સ્કાય ડાઈવીંગ કે બંજી જમ્પીંગના શોખીનો ને જોઈને બે ઘડી અચંબિત થઈ જવાય. વિચાર આવે કે એવું તે શું હશે જે એમને આ કરવા પ્રેરે છે હિંમત આપે છે!!! પરંતુ આવા પણ લોકો છે જેમની જીવનની કલ્પના સાવ જુદી છે. આનંદની પરિભ્રમણ સાવ જુદી છે. એવા કેટલાય માનવ સમૂહો, સંસ્થાઓ છે જે સામાજિક શેરે સમર્પિત છે. સ્વનું અસ્તિત્વ ભૂલાવીને સર્વ માટે, સર્વ સાથે મળીને કામ કરે છે. દેશ કે દુનિયાના સીમાડા એમને રોકી શકતા નથી. બીજા માટે કંઈ કરી છૂટવાની ભાવના એમના મન સવાર હોય છે.

એને અવતરણ ચીન્હોમાં બાંધીને વ્યક્તિ પોતે જ પોતાને મર્યાદિત કરી દે છે. સમરંગી આ દુનિયાનો સાચો મેળો આ 'પ્રવૃત્તિ' નામના ટાપુ પર જોવા મળે છે. અહીં થતા અનુભવો જીવનના સાચા સ્વરૂપ સુધી દોરી જાય છે. જીવનને સરળ બનાવતી સૌકાર વૃત્તિનો સંચાર થાય છે. જીવનના અનેક પહેલુઓના પરિચયની સાથે આવતી પુષ્પતા, ઉમર સાથે આવતી પુષ્પતા કરતાં અનેકગણી વધુ હોવાનું જોવાય છે. સ્થિરતા, સહિષ્ણુતાનો શ્રાક્ષ યોક્કસ વધુ ને વધુ ઊંચો આવતો જાય છે. સાથે ફિલ્મ પોતે પણ ખૂબ પ્રેરક વાતો થી ભરપૂર છે.

ટૂંકમાં એટલું જ કે એરકન્ડીશન કલામાં બેસીને વ્યક્તિત્વ વિકાસના વર્ગો ભરવાથી કે માત્ર પુસ્તકોની મદદથી પર્સનાલિટી ડેવલપ થતી નથી. અનુભવની પાઠશાળામાં સાચું વ્યક્તિત્વ ઘડતર થાય છે. કોઈ પણ પ્રકારની પ્રવૃત્તિ અનું પ્લેક્ટમ પૂરું પાડે છે.

વિચાર આવ્યો કે જીવન પણ કંઈક આવું જ છે. જન્મ થી મુખ્ય સુધીની યાત્રા એ આ નદીના પ્રવાહ જેવી જ છે. અને નદીમાં રહેલા અનેક આઈલેન્ડ્સ જીવનના અનેક પડાવો, રોકાણો ને મળતા આવે છે. જીવનના પ્રવાહમાં પણ આવા જ થાઉસન્ડ આઈલેન્ડ્સ આવેલા છે. કેનેડા ના આઈલેન્ડ્સ ની જેમ જ એમાં ના કેટલાક વસવાટવાળા, કેટલાક નિર્જન, કેટલાક ગીચ જંગલવાળા તો કેટલાક વેરાન હોય છે. અનેક ટાપુઓ વચ્ચે થઈને આ જીવન પ્રવાહ વહે છે. સામાજિક જવાબદારી, આર્થિક જવાબદારી, શોખ, દોસ્તી, દુઃશમની, પ્રવૃત્તિ જેવા અનેક ટાપુ પર લાંબુ કે ટૂંકુ રોકાણ અવશ્ય કરવાનું બને છે. જીવનના દરેક ફેક્ટરને ટાપુ સાથે સરખાવવાનું કારણ એજ કે આ દરેક ફેક્ટરનું પોતાનું આપણા જીવનમાં એક અલગ અસ્તિત્વ હોય છે. ટાપુની જેમ જ આઈલેન્ડ એને જ કહેવાય છે જેની ચારે તરફ પાણી હોય. સરસ મગાનો પોતાનો કિનારો હોય. શક્ય છે એ વેરાન હોય કે ધનધોર જંગલ પણ હોય. જીવનના વેરાન ટાપુઓ વસાવવામાં અને ગીચ જંગલમાં રસ્તો કંડારવામાં જાત, જીવન અને મહેનતનું રોકાણ થાય છે. પણ દરેક ટાપુનો કિનારો આલલાદક આનંદ થી ભરેલો હોય છે જે જીવન પ્રવાહ સાથે જોડી રાખે છે. પોતાને માટે સમય ના ફાળવવાના લોકો આ આનંદ ચૂકી જાય છે.

પ્રવૃત્તિ એક એવો પડાવ છે જ્યાં જીવન ધબકે છે. હા, અહીં પણ અડાબીક જંગ